

Posudek bakalářské práce

Markéta Kováčová, *Italské frazeologismy obsahující názvy zvířat a jejich české ekvivalenty*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2012, 66 stran včetně přílohy a seznamu použité literatury.

Bakalářská práce Markéty Kováčové je takřka exemplárním textem, jemuž nelze v zásadě nic vytknout. Ve všech ohledech jde o zdařilou kvalifikační práci, jež splňuje stanovená formální i obsahová kritéria.

V úvodu (na s. 8 a dále) autorka velmi přesně a výstižně formuluje téma své práce, její cíle i zvolenou metodologii. Přehledné dělení na teoretickou část (po s. 20) a analytickou část umožňuje velmi dobré uchopení tématu, jímž jsou italské idiomy obsahující název nějakého zvířete (jako např. *essere un asino, gridare al lupo, fare la parte del leone* atd.).

V teoretické části nám Markéta Kováčová podává velmi dobrý terminologický přehled, jež zdaleka není jen slepou kompilací různých přístupů, ale funkční typologií, jíž se pak bude pečlivě držet v analytické části. V této části pak prezentuje jednotlivé idiomy/frazémy a uvádí je v kontextu. Excerpta pak doplňuje vlastními překlady, které jsou vesměs mimořádně zdařilé. To z této bakalářské práce činí text, který se čte s jistým potěšením (což není u kvalifikačních prací nikterak běžné). S tím souvisí i velmi dobrá jazyková úroveň (a pokud bych měl skutečně na něco upozornit, tak jen na pár „chybiček“, jako např. „...jí paušalizovat“, s. 24; „...nel **corpora** ItWaC“, s. 56).

Měl bych skutečně jen jednu dvě poznámky či spíše otázky. Na s. 24–25 autorka uvádí různé případy, kdy je nebo není možné frazeologickou konstrukci nějak modifikovat. Určitě je pravda, že je třeba brát ta spojení opravdu individuálně. Téměř všechny případy, které Markéta Kováčová uvádí, dokládají právě tuto nemožnost. Přesto na začátku této sekce říká, že není ve všech případech možné provádět různé transformace. Očekával bych tedy, že vedle potvrzujících případů autorka uvede i některé možné transformace (jako je tomu u *vendere la pelle dell'orso prima di averlo ucciso / abbattuto / preso* atd.). Existují tedy nějaké případy, kdy je např. možná alternace singuláru a plurálu (dle příkladů na s. 24 dole a 25 nahoře)? A znamená to něco? Lze z toho vyvodit nějaké zobecnění?

Druhá poznámka je spíš bibliografické doplnění. Možná by Markétě Kováčové mohl posloužit pro jisté srovnání také *Velký taliansko-slovenský frazeologický slovník* (Zlata Sehnalová – Roman Sehnal, Bratislava 2005).

Z výše řečeného je patrné, že bakalářskou práci Markéty Kováčové považuji za zdařilou, doporučuji ji beze všeho k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Českých Budějovicích dne 1. 6. 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce